

מסכת בבא קמא

פרק ב

א. כיצד הרגל מועדת. לשבר בדרך הלוחה. הבהמה מועדת להלך בדרך ולאשבר. היתה מבעטת, או שהיו צורות מנתזין מתחת רגליה ושברה את הכלים, משלם חצי נזק. דרסה על הכלי ושברתו, ונפל על כלי ושברו, על הראשון משלם נזק שלם, ועל האחרון משלם חצי נזק. התנגולים מועדין להלך בדרך ולאשבר. הנה דליל קשור ברגליו, או שהנה מהדס ומשבר את הכלים, משלם חצי נזק:

ב. כיצד השן מועדת. לאכל את הראוי לה. הבהמה מועדת לאכל פירות וירקות. אכלה כסות או כלים, משלם חצי נזק. במה דברים אמורים. ברשות הנזק, אבל ברשות הרבים, פטור. אם נהגית, משלם מה שנהגית. כיצד משלם מה שנהגית. אכלה מתוך הרחבה, משלם מה שנהגית. מצדי הרחבה, משלם מה שהזיקה. מפתח החנות, משלם מה שנהגית. מתוך החנות, משלם מה שהזיקה:

ג. הפֿלֿב וְהַגְדִּי שְׁקָפְצוּ מִרְאֵשׁ הַגָּג וְשִׁבְרוּ אֶת הַפְּלִים, מְשַׁלֵּם נָזֶק שְׁלֵם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מוֹעֵדִין. הַפֿלֿב שְׁנַטֵּל תַּרְרָה וְהִלֵּךְ לַגְדִּישׁ, אֲכַל הַתַּרְרָה וְהִדְלִיק הַגְדִּישׁ, עַל הַתַּרְרָה מְשַׁלֵּם נָזֶק שְׁלֵם, וְעַל הַגְדִּישׁ מְשַׁלֵּם חֲצֵי נָזֶק:

ד. אֵיזָה הוּא תָם, וְאֵיזָה הוּא מוֹעֵד. מוֹעֵד, כָּל שֶׁהֵעִידוּ בּוֹ שְׁלֵשָׁה יָמִים. וְתָם, מִשִּׁיחֲזֹר בּוֹ שְׁלֵשָׁה יָמִים, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר אָמַר, מוֹעֵד, שֶׁהֵעִידוּ בּוֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. וְתָם, כָּל שֶׁיָּהוּ הַתִּינוּקוֹת מִמִּשְׁמָשִׁין בּוֹ וְאִינוּ נוֹגְחִים:

ה. נֹשֹׂר הַמִּזִּיק בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק כִּיצַד. נֹגֵחַ, נִגְף, נִשְׁדָּה, רִבֵּץ, בָּעֵט, בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים, מְשַׁלֵּם חֲצֵי נָזֶק. בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק, רַבִּי טַרְפוֹן אָמַר נָזֶק שְׁלֵם, וְחֲכָמִים אֹמְרִים חֲצֵי נָזֶק. אָמַר לָהֶם רַבִּי טַרְפוֹן, וַיֵּמָּה בְּמָקוֹם שֶׁהִקְלָה עַל הַשּׁוֹן וְעַל הָרֶגֶל בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים, שֶׁהוּא פְּטוּר, הִתְחַמֵּיר עֲלֵיהֶם בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק לְשַׁלֵּם נָזֶק שְׁלֵם, מְקוֹם שֶׁהִתְחַמֵּיר עַל הַקָּרוֹן בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים, לְשַׁלֵּם חֲצֵי נָזֶק, אִינוּ דִּין שֶׁנִּתְחַמֵּיר עֲלֵיהֶם בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק לְשַׁלֵּם נָזֶק שְׁלֵם. אָמְרוּ לוֹ, דִּין לִבָּא מִן הַדִּין לְהִיּוֹת כְּנֻדוֹן, מֵהַ בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים חֲצֵי נָזֶק, אִם בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק חֲצֵי נָזֶק. אָמַר לָהֶם, אֲנִי לֹא אֶדְיוֹן קָרוֹן מִקָּרוֹן, אֲנִי אֶדְיוֹן קָרוֹן מִרֶגֶל. וַיֵּמָּה בְּמָקוֹם שֶׁהִקְלָה עַל הַשּׁוֹן וְעַל הָרֶגֶל, בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים, הִתְחַמֵּיר בַּקָּרוֹן, מְקוֹם שֶׁהִתְחַמֵּיר עַל הַשּׁוֹן וְעַל הָרֶגֶל, בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק, אִינוּ דִּין שֶׁנִּתְחַמֵּיר

בְּקֶרֶן. אָמְרוּ לוֹ, דִּיּוֹ לִבָּא מִן הַדִּין לְהֵיוֹת כְּנֻדוֹן, מֶה בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים
חֲצִי נֶזֶק, אַף בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק חֲצִי נֶזֶק:

ו. אָדָם מוֹעֵד לְעוֹלָם, בֵּין שׁוֹיֵג, בֵּין מִזִּיד, בֵּין עַר, בֵּין יָשׁוֹן. סֵמָא
אֵת עֵין חֲבֵירוֹ וְשִׁבֵּר אֵת הַכֶּלִים, מִשְׁלֵם נֶזֶק שְׁלֵם: